

מסורת הש"ס

16) נכדו מלך ומלכותו
17) ומלכותו בדין סדר הימים
18) ומלכותו בדין סדר הכבוד
19) ומלכותו בדין סדר השם
20) ומלכותו בדין סדר המלך
21) ומלכותו בדין סדר המלכה
22) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
23) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
24) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
25) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
26) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
27) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
28) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
29) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה
30) ומלכותו בדין סדר המלכה המלכה

האומר פרק שלישי קידושין

סוך נרבע. ואסור להקריב. אבל לסקולו מרי צעין דלא מר
(ביק דף מה). כמיטת הבעלים כך מיטת השור: ומאן סוגא. לענין
ספולי קרבן נצטרח וצבכרות: ולריבא. לאשמעינן ככולהו דשתיקתו
והלא אכפת ליה ולא הולא הולאה

סו.

מנכך ייך נא ואלרך האסור כהא דהאי יש לחוש לדבריו ולצדק
וכאלמר לקמן (עמוד ב) גבי צעל מוס דמני אמר ליה שלח ואחוי
וכאלמד עושה חכירו שלח וצדקתו ככולהו דשתיקתו
וכאלמד צדו ומתיקתו עליה כפי מרי כשסומן עליו וכן צדקתן שותקן
היינו דוקא דלא עשאו שליט:

אמר אביי היא היא. מינה והא
סאמרת המקדש בעד אי אין
חוששין לקידושין לחץ דבר צענרוא
פחות משעים וי"ל דהמס אפטר כיון
דלא קדשה צפני עדים המעמט מתנה
אבל הכא הציאה אוקרת בין צעדים
כיון שלא צעדים ואין אנו לריכין אלא
שידע הענל האלת מיהו קשה דמשמע
הכא עד אמר נאמן ונמצאה קוטה
(דף ג:) משמע לחץ האשה נאסרת
על צעלה אלא על עסקי קוטה
וסתריה משמע דנצטין עדים ויש
לומר דהמס מייירי בצינו שותקן אבל
צותק בעד אחד מהימין!:

רבא אמר כו. וה"ל כיון דשותק
ושתיקה כהודאה דמילא למה
לא מאסר עליו וכי יוכל לעשותה
עליו חמיכה דלסורא וי"ל דקסבר
רבא דעממא דשותק מהימין לאו
משום דשתיקה כהודאה דמילא אלא
משום דלכא רגלים לכרב מהימני ליה
וכיון שאין האסור מנח עדות הצענל
אלא מנח עדות העד לא מהימני ליה
דעד אחד אינו נאמן צדכר צענרוא:
הקם להם בצייץ שבין עיניך.
פיהם כקונטרס ואע"ג דלאו
שעת עבודה היא היא אמרינן לעיל
(דף מה) דנגדי כוונה ניתנו ליהנות
בהן וקשה דלדרכה שמעו מהמס
דמיד שהיו יכולין להפשיטן שם וקוקין
להפשיטן מתקמלה לא ניתנו מורה
למלאכי השדה משמע צענל לצורך
אסורא *ומפשט רבינו מס דדוקא יין
משום דכמיני בן (שמות כח) והיה על
מלחו משימ משמע דמתור של צענל
עבודה! אבל בשאר נגדים לא יוחל
היה כהן מזרע בית משמואל:

מא חיות דסככת אחני סכוך
אהני. דלשתבאי והיכי
קאמר גמרה ולא נמלא הקשה כקונת'
אדרבה אוקי מרי צדדי מרי ואוקי
אס ינאו בחוקת קשורת כדלמרימין
גבי כהן צפק (האשה שנחארמלה)
(מסעות דף עו:) ומיך י"מ אי הוה
איה קמן והיתה כהא לב"ד להמירה
דהמס אית לה חוקת דכשרות אבל
ננה זה הנידון לפנינו אין לו חוקת
כשרות שהרי מעידים עלו לחילול
לידתו כפסול שלומרים עלתמו צענל
קודם שנולד וה"ל מ"מ מיהני ליה
חוקת דלימיה שהיתה בחוקת כשרות
דהא אמרינן צפק קמא דכחכות
(דף יג:) דלצדי המכסיר בה מנכיר
צנתה י"ל דלא יאמר אוקי מרי
צהדי מרי אלא כתרומה דרבען ומרי
ומרי ספיקא דרבען ובהא לא האמרינו
אלל ציוחוסן דליכא אסורא דלורייתא
החמירו ואסורה חיל חיל:

אמר
אישתבאי מאי חיות דסככת אחני סכוך
אחני אלא בעד אחד ומעמא דקא
מכחשי ליה בי תרי הא לאו הכי מהימין
ורבא לעולם תרי ותרי *וכדאמר רב
אחא בר רב מנימוי בעדי הזומה
הכא נמי בעדי הזומה ואיבעית אימא
דמרי רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה
אמר רבא

אשורך נרבע והלה שותק נאמן ותנא תונא
ב: ושנעברה בו עבודה ושהמית על פי עד
אחד או ע"פ הבעלים *נאמן הוא ע"פ עד אחד
היכי דמי אי דקא מורו בעלים היינו ע"פ
הבעלים אלא לאו דשתיק וצריכא דאי
אשמעינן הך קמייתא אי לאו דקים ליה
בנפשיה *דעבד חורין בעורה לא הוה מיייתי
אבל נטמאו מהרותך מימר אמרינן האי
דשתיק דסבר חזי ליה בימי טומאתו ואי
אשמעינן הא משום דקא מפסיד ליה בימי
מהרתו אבל שורו נרבע מימר אמר ר'כל
השוריים לאו לגבי מוכח קיימי צריכא איבעיא
להו אשתו זינתה בעד אחד ושותק מהו *אמר
אביי נאמן רבא אמר *אינו נאמן הוי דבר
שבוערה ואין דבר *שבוערה פחות משנים
אמר אביי מנא אמניא לה דההוא סביא דהוה
מסדר מתנייתא קמיה דמר שמואל וימא חד
גנה ליה ולא הוה קאתי שדר שליחא אבתריה
אדאזיל שליח בהדא אורחא אחא איהו בהדא
כי אחא שליח אמר אשתו זינתה אחא
לקמיה דמר שמואל א"ל אי מהימין לך זיל
אפקה ואי לא לא תפיק מאי לאו אי מהימין לך
עלך דלאו גולגול הוא ורבא י"א מהימין לך
כפי תרי זיל אפקה ואי לא לא תפיק ואמר
אביי מנא אמניא לה דתניא מעשה בינאי
המלך שהלך לכוחלות שבמדבר וכיבש שם
ששים ברכים ובחורתו היה שמה שמחה
גדולה וקרא לכל חכמי ישראל אמר להם
אבותינו היו אוכלים מלוחים בומן שהיו
עסוקים בבנין בית המקדש אף אנו נאכל
מלוחים זכר לאבותינו והעלו מלוחים על
שולחנוהו זכר אכלו והיה שם אחד איש
לך לב רע ובליעל ואלעזר בן פועירה שמו
ויאמר אלעזר בן פועירה לינאי המלך ינאי
המלך לכם של פרושים עליך ומה אעשה
הקם להם בצייץ שבין עיניך הקים להם בצייץ
שבין עיניו היה שם זקן אחד ויהודה בן גדידה
שמו ויאמר יהודה בן גדידה לינאי המלך
ינאי המלך רב לך כתר מלכות הנח כתר
בהונה לזרעו של אהרן שהיו אומרים אמר
נשביט במודיעים ויבוקש הדבר ולא נמצא
ויברלו חכמי ישראל בועם ויאמר אלעזר בן
פועירה לינאי המלך ינאי המלך הדיוט
שבישראל כך הוא דינו ואחיה מלך וכהן גדול
כך הוא דינך ומה אעשה אם אחיה שומע
לעצתי רומסם ותורה מה תהא עליה הרי
כרוכה ומונחת בקרן זזית כל הרוצה ללמוד
יבוא וילמוד אמר רב נחמן בר יצחק מיד
נזרקה בו *אפקורסות דהוה ליה למימר תינה
תורה שבכתב תורה שבעל פה מאי מיד
ותוצץ הרעה על ידי אלעזר בן פועירה *והרנו
כל חכמי ישראל והיה העולם משתומם עד
שבא שמעון בן שטח והחזיר את התורה
ליושנה היכי דמי אלימא רבי אמרי

מכחשי ליה בי תרי הא לאו הכי מהימין
ורבא לעולם תרי ותרי *וכדאמר רב
אחא בר רב מנימוי בעדי הזומה
הכא נמי בעדי הזומה ואיבעית אימא
דמרי רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה
אמר רבא

אמר רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה
אמר רבא

אמר רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה
אמר רבא

חלת לרעה כפסול. ע"כ. וכפי האשה שנחארמלה ביארנו האמת. בעד אחד. שהיו צדדי מרי ואוקי
עדים דאזכרו כיום שהם מעידים היותם עמו במקום פלוני וזויה חבורת היא שהאחרונים נאמנים. שהיה רבינו עמרם כל
זמן [שהיתה שמה] ויחדנו להם שמה חתימת ויוונים *כדורים שהיו לו. ונאמנים דליכא התבשר.
יבנה"ו. והיו. וצ"ל וי"ל ח"ו. או ור"ו כ"ו.

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן

עין משפט
גזרון הש"ס
תוס' ר"י הוקן